Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (septītā palāta)

2017. gada 2. februārī *

Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "TOSCORO" — Agrāka aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde "Toscano" — Absolūts atteikuma pamats — Regulas (EK) Nr. 40/94 142. pants — Regulas (EEK) Nr. 2081/92 13. un 14. pants — Daļējas spēkā neesamības atzīšana

Lieta T-510/15

Roberto Mengozzi , ar dzīvesvietu Monako (Monako), ko pārstāv *T. Schuffenecker*, advokāts,

prasītājs,

pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (*EUIPO*), ko pārstāv *A. Schifko* un *S. Crabbe*, pārstāvji,

atbildētājs,

ko atbalsta

Itālijas Republika, ko pārstāv *G. Palmieri*, pārstāve,

persona, kas iestājusies lietā,

otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā –

Consorzio per la tutela dell'olio extravergine di oliva Toscano IGP , Florence (Itālija), ko pārstāv *F. Albisinni*, advokāts,

par prasību par *EUIPO* Apelācijas otrās padomes 2015. gada 5. jūnija lēmumu lietā R 322/2014-2 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Consorzio per la tutela dell'olio extravergine di oliva Toscano IGP* un *R. Mengozzi*.

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja V. Tomljenoviča [*V. Tomljenović*], tiesneši A. Markulli [*A. Marcoulli*] (referente) un A. Kornezovs [*A. Kornezov*],

sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 7. septembrī,

* * Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā *EUIPO* atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 5. novembrī,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 17. novembrī,

ņemot vērā Vispārējās tiesas septītās palātas priekšsēdētāja 2016. gada 15. janvāra lēmumu, ar ko Itālijas Republikai atļauj iestāties lietā *EUIPO* prasījumu atbalstam,

ņemot vērā Itālijas Republikas iestāšanās rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 1. martā,

ņemot vērā prasītāja apsvērumus, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2016. gada 14. aprīlī,

ņemot vērā lēmumu par lietas pārdalīšanu septītajai palātai,

ņemot vērā izmaiņas Vispārējās tiesas palātu sastāvā,

ņemot vērā, ka trīs nedēļu laikā pēc paziņojuma par tiesvedības rakstveida daļas pabeigšanu izsniegšanas neviena puse nav iesniegusi pieteikumu par tiesas sēdes noturēšanu, un saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 106. panta 3. punktu nolemjot prasību izlemt bez tiesvedības mutvārdu daļas,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2002. gada 17. jūnijā prasītājs *Roberto Mengozzi* Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (*EUIPO*) iesniedza Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.), kas aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir vārdisks apzīmējums "TOSCORO".

3 Preces, attiecībā uz kurām ir pieteikta reģistrācija, ietilpst 29. un 30. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:

— 29. klase: "pārtikas eļļa un tauki; augu pārtikas eļļas un it īpaši olīveļļa; pārtikas krēmi un it īpaši riekstu krēmi, artišoku krēmi ar trifeļu sulu, zaļo un melno olīvu krēmi; sēnes mērcē un sausas sēnes";

— 30. klase: "kafija, kafijas ekstrakti un produkti uz kafijas pamata; kafijas aizstājēji un kafijas aizstājēju ekstrakti; tēja, tējas ekstrakti un produkti uz tējas pamata; kakao un produkti uz kakao pamata, šokolāde, šokolādes produkti, konfektes, saldumi; cukurs; dabīgi saldinātāji; maizes produkti, maize, raugs, miltu konditorejas izstrādājumi; cepumi; kūkas, saldie ēdieni, pudiņš; saldējums, produkti saldējuma pagatavošanai; medus un medus produkti; brokastu pārslas, rīsi, makaroni, pārtikas

produkti uz rīsu, miltu vai graudaugu pamata, arī pagatavotu ēdienu formā; produkti pārtikas, salātu mērces, etiķa, majonēzes, picas, mērces un it īpaši tomātu mērces un augu mērces aromatizēšanai vai garšvielu pievienošanai".

4 2003. gada 17. novembrī vārdiskais apzīmējums "TOSCORO" tika reģistrēts kā Eiropas Savienības preču zīme ar numuru 002752509.

5 Apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts 2004. gada 5. janvāra *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas Preču Zīmju Biļetenā] Nr. 2004/001.

6 2012. gada 10. decembrī persona, kas iestājusies lietā, *Consorzio per la tutela dell'olio extravergine di oliva Toscano IGP*, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c), g) un k) apakšpunktu, aplūkojot kopsakarā ar šīs pašas regulas 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu, iesniedza *EUIPO* pieteikumu par apstrīdētās preču zīmes atzīšanu par spēkā neesošu.

7 Pieteikums par atzīšanu par spēkā neesošu bija balstīts uz aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi (turpmāk tekstā – "AĢN") "Toscano", kas Eiropas Savienībā ir reģistrēta atbilstoši Padomes 1992. gada 14. jūlija Regulai (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV 1992, L 208, 1. lpp.) (aizstāta ar Padomes 2006. gada 20. marta Regulu (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV 2006, L 93, 12. lpp.), kura savukārt ir atcelta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 21. novembra Regulu (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV 2012, L 343, 1. lpp.)). Reģistrācija AĢN "Toscano" tika piešķirta attiecībā uz preci "olīveļļa" ar Komisijas 1998. gada 20. marta Regulu (EK) Nr. 644/98, ar ko papildina pielikumu Regulai (EK) Nr. 1107/96 par ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu reģistrāciju saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta Padomes Regulas (EEK) Nr. 2081/92 17. pantā (OV 1998, L 87, 8. lpp.).

8 Pieteikums par atzīšanu par spēkā neesošu tika iesniegts attiecībā uz visām ar apstrīdēto preču zīmi aptvertajām precēm.

9 2013. gada 29. novembrī Anulēšanas nodaļa apmierināja pieteikumu par atzīšanu par spēkā neesošu attiecībā uz noteiktām precēm, kas ietilpst 29. klasē ("pārtikas eļļa un tauki; augu pārtikas eļļas un it īpaši olīveļļā") un 30. klasē (produkti pārtikas aromatizēšanai vai garšvielu pievienošanai, salātu mērces").

10 2014. gada 27. janvārī prasītāja, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu, iesniedza *EUIPO* apelācijas sūdzību par Anulēšanas nodaļas lēmumu. Persona, kas iestājusies lietā, pret šo lēmumu tāpat iesniedza pretapelācijas sūdzību.

11 Ar 2015. gada 5. jūnija lēmumu (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums") *EUIPO* Apelācijas otrā padome daļēji apmierināja prasītāja un personas, kas iestājusies lietā, apelācijas sūdzības. Pirmkārt, tā norādīja, ka Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta k) apakšpunkts šajā lietā neesot piemērojams, jo apstrīdētās preču zīmes pieteikuma iesniegšanas brīdī šī tiesību norma neesot bijusi spēkā. Otrkārt, Apelācijas padome, atsaucoties uz Regulas Nr. 40/94 142. pantu, uzskatīja, ka Regulas Nr. 2081/92 13. panta 1. punkts un 14. panta 1. punkts izskatāmajā lietā esot tieši piemērojami. Uz šī pamata, ņemot vērā konfliktējošo apzīmējumu vizuālās un fonētiskās līdzības, tā secināja, ka ar apzīmējuma "TOSCORO" izmantošanu tiekot izraisīta asociācija ar attiecīgo AĢN attiecībā uz noteiktām precēm, kas ietilpst 29. klasē ("pārtikas eļļa un tauki", "augu pārtikas eļļas un it īpaši olīveļļā" un "zaļo un melno olīvu krēmi"), un ka apstrīdētā preču zīme, ciktāl tā attiecas uz šīm precēm, esot ir jāatceļ.

Lietas dalībnieku prasījumi

12 Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl Apelācijas padome uzskatīja, ka apstrīdētā preču zīme nav spēkā attiecībā uz precēm "pārtikas eļļa un tauki", "augu pārtikas eļļas un it īpaši olīveļļā" un "zaļo un melno olīvu krēmi";

— atzīt apstrīdētās preču zīmes spēkā esamību un saglabāt to Eiropas Savienības preču zīmju reģistrā attiecībā uz minētajām precēm;

— piespriest *EUIPO* un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies procesā Apelācijas padomē.

13 *EUIPO* un personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

14 Itālijas Republikas prasījums Vispārējai tiesai ir noraidīt prasību.

Juridiskais pamatojums

15 Lai pamatotu savu prasību, prasītāja izvirza trīs pamatus. Pirmais pamats attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta k) apakšpunkta un Regulas Nr. 1151/2012 6. panta 1. punkta pārkāpumu. Otrais pamats attiecas uz kļūdu vērtējumā, analizējot konfliktējošo apzīmējumu līdzību saistībā ar Regulas Nr. 1151/2012 13. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Trešais pamats ir saistīts ar 1994. gada 15. aprīļa Līguma par ar tirdzniecību saistītajām intelektuālā īpašuma tiesībām (OV 1994, L 336, 214. lpp.; turpmāk tekstā – "*TRIPS* līgums"), kas ir ietverts Līguma par Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) izveidošanu (OV 1994, L 336, 3. lpp.) 1.C pielikumā, 15. panta pārkāpumu.

Par pirmo pamatu attiecībā uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta k) apakšpunkta un Regulas Nr. 1151/2012 6. panta 1. punkta pārkāpumu

16 Prasītājs precizē, ka viņš neapstrīd Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta k) apakšpunkta piemērojamību šajā lietā. Tomēr viņš uzskata, ka, piemērojot šo tiesību normu, Apelācijas padome esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. It īpaši prasītājs uzsver, ka vārds "toscano" norādot uz personu, kas dzīvo Toskānas [*Toscane*] reģionā Itālijā. Tādējādi attiecīgā AĢN esot aprakstoša attiecībā uz visām precēm, kas nāk no šī reģiona, un vārds "toscano" esot sugas vārds, piemēram, attiecībā uz olīveļļu. Prasītājs norāda, ka Regulas Nr. 1151/2012 6. panta 1. punktā esot norādīts, ka AĢN "nekļūst par sugas vārdiem". Šajā kontekstā vārdu "toscoro", kas nekādā ziņā nenorādot uz Toskānas reģionu, nevarot sajaukt ar attiecīgo AĢN attiecībā uz olīveļļu vai līdzīgām precēm.

17 *EUIPO*, ko atbalsta Itālijas Republika un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītāja argumentus.

18 Ievadam ir jānorāda, ka vārdi "nekļūst par sugas vārdiem", ko prasītājs ir citējis kā vārdus no Regulas Nr. 1151/2012 6. panta 1. punkta, patiesībā norāda uz Regulas Nr. 1151/2012 13. panta 2. punktu, kurā ir paredzēts, ka "aizsargāti cilmes vietas nosaukumi un aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes nekļūst par sugas vārdiem".

19 Ir jāatgādina, ka atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu, kas procesam Vispārējā tiesā ir piemērojami saskaņā ar šo statūtu 53. pantu, 21. panta pirmajai daļai un Vispārējās tiesas Reglamenta 177. panta 1. punkta d) apakšpunktam prasības pieteikumā ietver kopsavilkumu par izvirzītajiem pamatiem. Šai norādei ir jābūt pietiekami skaidrai un precīzai, lai atbildētājs varētu sagatavot savu aizstāvību un Vispārējā tiesa lemt par prasību attiecīgā gadījumā bez citas papildu informācijas (skat. spriedumu, 2012. gada 29. marts, *Omya*/ITSB – *Alpha Calcit* ("CALCIMATT"), T-547/10, nav publicēts, EU:T:2012:178, 19. punkts un tajā minētā judikatūra).

20 Šajā lietā, lai gan prasītājs, lai pamatotu savu pamatu, atsaucas uz Regulas Nr. 1151/2012 6. panta 1. punktu, viņš citē šīs regulas 13. panta 2. punktu. Turklāt nevienā prasītāja prasības pieteikuma vietā viņš skaidri nenorāda nedz to, kādā veidā minētās tiesību normas būtu bijušas jāpiemēro Apelācijas padomei, nedz arī to, kāpēc šajā kontekstā tā būtu pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta k) apakšpunktu, ko tāpat ir norādījis prasītājs. Turklāt, kā skaidri izriet no apstrīdētā lēmuma 21. punkta, Apelācijas padome ir uzskatījusi, ka Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta k) apakšpunkts šajā lietā nav piemērojams. No apstrīdētā lēmuma tāpat izriet, ka Apelācijas padome ir piemērojusi Regulas Nr. 2081/92 nozīmīgās normas, nevis Regulas Nr. 1151/2012 normas, ko prasītājs ir norādījis Vispārējā tiesā. Tādējādi, kā *EUIPO* norāda savos rakstveida aktos, pirmā pamata izklāsts neatbilst Reglamenta 177. panta 1. punkta d) apakšpunktā noteiktajām prasībām.

21 Pilnības labad ir jāatgādina, ka Vispārējā tiesā celtas prasības mērķis ir pārbaudīt apelācijas padomju lēmumu tiesiskumu Regulas Nr. 207/2009 65. panta izpratnē un ka saistībā ar strīdiem par tiesību aktu atcelšanu apstrīdēta akta tiesiskums ir jāizvērtē, ņemot vērā faktiskus un tiesiskus apstākļus, kas ir pastāvējuši akta pieņemšanas brīdī. Tāpēc Vispārējās tiesas uzdevums nav atkārtoti pārbaudīt faktiskos apstākļus, pamatojoties uz pierādījumiem, kuri pirmo reizi iesniegti šajā tiesā (skat. spriedumu, 2014. gada 24. jūnijs, *Unister*/ITSB ("Ab in den Urlaub"), T-273/12, nav publicēts, EU:T:2014:568, 43. punkts un tajā minētā judikatūra). Faktiskie apstākļi, kas ir norādīti Vispārējā tiesā un kas iepriekš nav bijuši iesniegti *EUIPO* instancēs, šāda lēmuma spēkā esamību var ietekmēt tikai tad, ja *EUIPO* tie būtu bijuši jāņem vērā pēc savas ierosmes (skat. spriedumu, 2013. gada 6. februāris, *Maharishi Foundation*/ITSB ("MÉDITATION TRANSCENDANTALE"), T-426/11, nav publicēts, EU:T:2013:63, 36. punkts un tajā minētā judikatūra). Turklāt saskaņā ar Reglamenta 188. pantu lietas dalībnieki procesuālajos rakstos, kas iesniegti tiesvedībā Vispārējā tiesā, nevar mainīt Apelāciju padomē izskatītā strīda priekšmetu.

22 Kā *EUIPO* ir norādījis savos rakstveida aktos, prasītājs *EUIPO* instancēs nekad nav nedz apgalvojis, ka attiecīgā AĢN būtu kļuvusi sugas vārds, nedz šajā sakarā atsaucies uz Regulas Nr. 1151/2012 normām, uz kurām viņš ir atsaucies Vispārējā tiesā. Turklāt neviens apstāklis neļauj uzskatīt, ka Vispārējā tiesā norādītie fakti *EUIPO* būtu bijuši jāņem vērā pēc savas ierosmes, ko turklāt neapgalvo prasītājs.

23 Ņemot vērā visus šos apstākļus, pirmais pamats ir jānoraida kā nepieņemams.

Par otro pamatu attiecībā uz kļūdu tiesību piemērošanā, analizējot konfliktējošo apzīmējumu līdzību

24 Prasītājs norāda, ka, pat ja AĢN nav kļuvusi sugas vārds, ko viņš neatzīst, Apelācijas padome, analizējot konfliktējošo apzīmējumu līdzību Regulas Nr. 1151/2012 13. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas kontekstā, esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Fonētiskajā aspektā vārdu "toscoro" vismaz angļu, itāļu un spāņu valodā izrunājot ar uzsvaru uz pēdējo zilbi. Vārdu "toscano" vismaz angļu valodā izrunājot ar uzsveru uz vidējo zilbi. Šajā ziņā konfliktējošie apzīmējumi tātad esot atšķirīgi. Tāpat tie, ņemot vērā to attiecīgo rakstību, esot atšķirīgi vizuālajā aspektā. Visbeidzot konceptuālajā aspektā vārds "toscoro" esot izdomāts vārds, kamēr attiecīgā AĢN paužot Toskānas olīveļļas jēdzienu. Arī šajā aspektā konfliktējošie apzīmējumi esot atšķirīgi. Apelācijas padomei apstrīdētā preču zīme un attiecīgā AĢN neesot bijušas jāsadala segmentos. Turklāt prasītājs norāda, ka attiecīgajai AĢN neesot reputācijas. Šajā kontekstā vidusmēra patērētājs nesajaukšot konfliktējošos apzīmējumus, un prasītājs apstrīd Apelācijas padomes secinājumus, saskaņā ar kuriem apstrīdētā preču

zīme atgādina attiecīgo AĢN. Prasītājs piebilst, ka Apelācijas padome esot pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā, pirmkārt, noraidot viņa argumentu, saskaņā ar kuru *EUIPO* ir reģistrējis preču zīmes, kas ir ļoti līdzīgas attiecīgajai AĢN, un, otrkārt, uzskatot, ka olīvu krēms ir salīdzināms ar olīveļļu.

25 *EUIPO*, ko atbalsta Itālijas Republika un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītāja argumentus.

26 Vispirms ir jānorāda, ka otrā pamata kontekstā prasītājs apstrīd, pirmkārt, Apelācijas padomes veikto konfliktējošo apzīmējumu salīdzinājumu un, otrkārt, secinājumu, ka olīveļļa un zaļo un melno olīvu krēms ir viena un tā paša veida preces.

27 Turklāt ir jāuzsver, ka pretēji tam, ko norāda prasītājs, Apelācijas padome nav piemērojusi Regulas Nr. 1151/2012 13. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Uzskatījusi, ka Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta k) apakšpunkts šajā lietā nav piemērojams (apstrīdētā lēmuma 21. punkts), tā ir precizējusi, ka ar šo tiesību normu faktiski ir tikuši vienkārši kodificēti no Regulas Nr. 2081/92 13. panta 1. punkta un 14. panta 1. punkta izrietošie noteikumi, kuri savukārt ir tieši piemērojami šajā lietā saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 142. pantu. Apelācijas padome ir piebildusi, ka, ja tai būtu jāizmanto tas pats absolūtas spēkā neesamības pamats kā tas, ko ir norādījis lietas dalībnieks, tai tas būtu jāizmanto atbilstoši apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumā spēkā esošajiem tiesību aktiem (apstrīdētā lēmuma 27. un 28. punkts). Vispārējā tiesā prasītājs neapstrīd Apelācijas padomes šajā ziņā attīstīto argumentāciju.

28 Attiecībā uz jautājumu par strīdam piemērojamo regulējumu ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 40/94, kāda tā ir piemērojama šai lietai, 142. pantā ir paredzēts, ka "šī regula neskar [..] Regulu [..] Nr. 2081/92 [..] un jo īpaši tās 14. pantu". Regulas Nr. 2081/92, kāda tā ir piemērojama šai lietai, 14. panta 1. punkta pirmajā daļā tostarp ir paredzēts, ka, "ja [..] ģeogrāfiskās izcelsmes norāde reģistrēta saskaņā ar šo regulu, kādas preču zīmes reģistrācijas pieteikums, kura atbilst vienam no 13. pantā minētajiem gadījumiem un attiecas uz tā paša tipa produktu, ir noraidāms ar nosacījumu, ka preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika iesniegts pēc [šīs regulas] 6. panta 2. punktā paredzētās publikācijas dienas". Regulas Nr. 2081/92 14. panta 1. punkta otrajā daļā savukārt ir paredzēts, ka "par nederīgām deklarējamas preču zīmes, kas reģistrētas, pārkāpjot šā punkta pirmo daļu".

29 No tā izriet, ka *EUIPO* ir jāpiemēro Regula Nr. 40/94 tā, lai neskartu ar Regulu Nr. 2081/92 noteikto AĢN aizsardzību. It īpaši *EUIPO* saskaņā ar Regulas Nr. 2081/92 14. panta 1. punktu ir jāatsaka ikvienas tādas preču zīmes reģistrācija, kurai būtu piemērojama viena no šīs regulas 13. pantā paredzētajām situācijām un kura attiektos uz to pašu preces veidu, un, ja preču zīme ir jau reģistrēta, jāatzīst šī reģistrācija par spēkā neesošu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2007. gada 12. septembris, *Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano*/ITSB – *Biraghi* ("GRANA BIRAGHI"), T-291/03, EU:T:2007:255, 53.–56. punkts).

30 Šajā lietā Apelācijas padome ir piemērojusi Regulas Nr. 2081/92 13. panta 1. punkta b) apakšpunktu, kurā ir noteikts, ka "reģistrētos nosaukumus aizsargā pret [..] ļaunprātīgu izmantošanu, imitēšanu vai asociāciju izraisīšanu, pat ja norādīta attiecīgā produkta patiesā izcelsme vai aizsargātais nosaukums ir tulkots, vai tas ir kopā ar tādām frāzēm kā "stils", "tips", "metode", "kā ražots", "imitācija" u.tml.". Ņemot vērā konfliktējošo apzīmējumu vizuālās un fonētiskās līdzības, tā ir secinājusi, ka apzīmējuma "TOSCORO" izmantošana izraisa asociāciju ar attiecīgo AĢN attiecībā uz noteiktām precēm, kas ietilpst 29. klasē.

31 Jēdziens "asociāciju izraisīšana", kas ir minēts Regulas Nr. 2081/92 13. panta 1. punkta b) apakšpunktā, attiecas uz situāciju, kurā vārds, kas ir izmantots preces apzīmēšanai, ietver aizsargāta nosaukuma daļu, no kā izriet, ka tad, kad patērētājs saskaras ar preces apzīmējumu, viņa apziņā kā atsauces attēls rodas tā ražojuma attēls, kura nosaukums ir aizsargāts (spriedumi, 1999. gada 4. marts, *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola*, C-87/97, EU:C:1999:115, 25. punkts, un 2008. gada 26. februāris, Komisija/Vācija, C-132/05, EU:C:2008:117, 44. punkts). Šajā ziņā Tiesa ir ņēmusi vērā fonētisko un vizuālo saistību, kas var pastāvēt starp tirdzniecības nosaukumiem. Tiesa arī ir norādījusi, ka attiecīgajā

gadījumā ir jāņem vērā "konceptuālais tuvums" starp vārdiem, kas ir piederīgi dažādām valodām. Visbeidzot Tiesa ir nospriedusi, ka asociācija ar aizsargātu nosaukumu var rasties pat tad, ja attiecīgo preču sajaukšanas iespēja nepastāv, jo nozīme ir it īpaši tam, ka sabiedrības apziņā nav radusies priekšstatu asociācija par preces izcelsmi un ka neviens uzņēmējs negūst nepamatotu labumu no AĢN reputācijas (skat. pēc analoģijas spriedumu, 2016. gada 21. janvāris, *Viiniverla*, C-75/15, EU:C:2016:35, 33., 34., 45. punkts un tajos minētā judikatūra).

32 Turklāt, ņemot vērā Regulas Nr. 2081/92 mērķus, kas it īpaši ir nodrošināt patērētāju aizsardzību (spriedums, 2002. gada 25. jūnijs, *Bigi*, C-66/00, EU:C:2002:397, 31. punkts), ir jāņem vērā, ko, iespējams, sagaida samērā informēts, uzmanīgs un apdomīgs vidusmēra patērētājs (šajā ziņā skat. pēc analoģijas spriedumu, 2016. gada 21. janvāris, *Viiniverla*, C-75/15, EU:C:2016:35, 24. un 25. punkts). Tāpat ir jāatgādina, ka šis patērētājs preču zīmi parasti uztver kopumā un neveic dažādu tās elementu pārbaudi (spriedums, 2007. gada 12. jūnijs, ITSB/*Shaker*, C-334/05 P, EU:C:2007:333, 35. punkts). Visbeidzot, ņemot vērā konfliktējošos apzīmējumus, patērētājs ir Savienības patērētājs (skat. pēc analoģijas spriedumu, 2016. gada 21. janvāris, *Viiniverla*, C-75/15, EU:C:2016:35, 27. punkts).

33 Saistībā ar konfliktējošo apzīmējumu salīdzinājumu prasītāja argumenti galvenokārt ir balstīti būtībā uz to, ka apzīmējumi ir atšķirīgi un ka tādējādi apstrīdētā preču zīme neizraisa asociāciju ar attiecīgo AĢN.

34 Tomēr, kā ir pamatoti norādījusi Apelācijas padome, katra apzīmējuma sākums, tas ir, elements "tosc", ir identisks. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka principā patērētājs parasti pievērš vairāk uzmanības apzīmējuma sākumam, nevis tā beigām (spriedumi, 2005. gada 16. marts, *L'Oréal*/ITSB – *Revlon* ("FLEXI AIR"), T-112/03, EU:T:2005:102, 64. un 65. punkts, un 2015. gada 15. jūlijs, *Westermann Lernspielverlag* /ITSB – *Diset* ("bambinoLÜK"), T-333/13, nav publicēts, EU:T:2015:490, 26. punkts).

35 Turklāt abu konfliktējošo apzīmējumu pēdējais burts, tas ir, burts "o", arī ir identisks.

36 Tādējādi konfliktējošajiem apzīmējumiem, no kuriem katrs sastāv no septiņiem burtiem un trim zilbēm, ir pieci kopīgi burti, kuri ir izvietoti identiskā veidā.

37 Tādējādi Apelācijas padome, nepieļaujot kļūdu vērtējumā, ir varējusi uzskatīt, ka, neraugoties uz atšķirību, ko veido elementu "or" un "an" attiecīgā esamība, konfliktējošie apzīmējumi vizuālajā aspektā ir ļoti līdzīgi. Kā ir pamatoti norādījusi Apelācijas padome, šī atšķirība, kas skar konfliktējošo apzīmējumu vidū esošos divus burtus, neatsver iepriekš norādīto būtisko līdzību, kura attiecas uz minēto apzīmējumu sākumu un beigām.

38 Līdzīgi Apelācijas padome, nepieļaujot kļūdu vērtējumā, ir varējusi uzskatīt, ka konfliktējošie apzīmējumi fonētiskajā aspektā ir ļoti līdzīgi. Konfliktējošo apzīmējumu pirmā un pēdējā zilbe ir identiska. Kā ir pareizi norādījusi Apelācijas padome, ar atšķirību attiecībā uz apzīmējumu vidējo zilbi nevar apstrīdēt to būtisko līdzību. Runājot par prasītāja minēto faktu attiecībā uz to, ka angļu valodā konfliktējošos apzīmējumus izrunājot ar atšķirīgu uzsvaru, ar to nevar apstrīdēt nedz starp tiem pastāvošo fonētisko līdzību, nedz arī to, ka citās valodās tos izrunā ar identisku uzsvaru.

39 Ņemot vērā šos apstākļus, ir jāsecina, ka konfliktējošie apzīmējumi ir vizuāli un fonētiski radniecīgi.

40 Prasītāja arguments, ja pieņem, ka tas ir pierādīts, ka ar ko tiek apgalvots, ka vārds "toscoro" esot izdomāts vārds bez īpašas nozīmes, kamēr attiecīgā AĢN paužot Toskānas olīveļļas jēdzienu, nevar likt secināt par to, ka apstrīdētā preču zīme neizraisa asociāciju ar attiecīgo AĢN. Līdzās tam, ka ar šo apstākli nevar apstrīdēt konfliktējošo apzīmējumu vizuālo un fonētisko radniecību, saikne, kas pastāv starp AĢN un aizsargāto preci, ir raksturīga pašai AĢN dabai un nevar būt pamats AĢN ar Savienības tiesībām piešķirtās aizsardzības vājināšanai.

41 Ņemot vērā visus šos apstākļus un it īpaši konfliktējošo apzīmējumu vizuālo un fonētisko radniecību, Apelācijas padome, uzskatot, ka vārds "toscoro" varētu izraisīt asociāciju ar AĢN "Toscano", ja patērētājs saskarsies ar tāda paša veida preci kā tā, uz ko attiecas minētā AĢN, nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Vizuālā un fonētiskā līdzība ir tāda, ka patērētāja apziņā kā atsauces attēls var rasties norāde uz olīveļļu, uz ko attiecas AĢN "Toscano", ja viņš saskarsies ar tāda paša veida preci, ko apzīmē ar nosaukumu "toscoro" (šajā ziņā skat. spriedumu, 2008. gada 26. februāris, Komisija/Vācija, C-132/05, EU:C:2008:117, 48. punkts).

42 Saistībā ar attiecīgajām precēm prasītājs neapstrīd Apelācijas padomes secinājumu, kuru turklāt neskar kļūda vērtējumā, ka olīveļļa ir iekļauta precēs "pārtikas eļļa un tauki" un "augu pārtikas eļļas un it īpaši olīveļļa", uz kurām attiecas apstrīdētā preču zīme un kuras ietilpst 29. klasē. Tātad šīs preces ir tāda paša veida preces kā olīveļļa, ko aizsargā ar attiecīgo AĢN.

43 Turpretim prasītājs apstrīd Apelācijas padomes secinājumu, ka apstrīdētā preču zīme izraisot asociāciju ar attiecīgo AĢN attiecībā uz precēm "zaļo un melno olīvu krēmi", kas ietilpst 29. klasē.

44 Ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 2081/92 14. panta 1. punktā, kāds tas ir piemērojams šajā lietā, ir paredzēts, ka reģistrācija ir jāatsaka ikvienai preču zīmei, kas atbilst vienam no šīs regulas 13. pantā minētajiem gadījumiem un attiecas uz tā paša veida preci. Attiecīgajai precei tātad nav obligāti jābūt identiskai tai precei, kas ir AĢN priekšmets, bet attiecīgajai precei ar šo preci ir jābūt zināmām kopīgām īpašībām.

45 Šajā ziņā ir jānorāda, ka olīvu krēmiem, no vienas puses, un olīveļļai, no otras puses, ir kopīga būtiska īpašība, tas ir, tās ir olīvu izcelsmes pārtikas preces. To galvenā sastāvdaļa tātad ir identiska. Turklāt ir jānoraida prasītāja acīmredzami nepamatotais apgalvojums, atbilstoši kuram olīvu krēmi būtībā esot "kosmētiski produkti". Līdzās tam, ka šis apgalvojums nav pamatots, tas ir pretrunā virsrakstam un paskaidrojošai piezīmei attiecībā uz precēm, kas ietilpst Nicas klasifikācijas 29. klasē, kura galvenokārt ietver ēdamas preces. Turklāt Apelācijas padome ir pamatoti norādījusi un prasītājs šajā ziņā nav izteicis detalizētus argumentus, ka jēdziens "olīvu krēmi" ir pietiekami nenoteikts, lai ietvertu krēmus, kas ir ražoti no olīveļļas, un ka tādējādi ir zināma līdzība starp olīvu krēmiem un olīveļļu. Turklāt šajā ziņā ir jānorāda, ka personas, kas iestājusies lietā, *EUIPO* iesniegtie pierādījumi. it īpaši tie, kas ir tikuši sniegti tās 2013. gada 5. jūlija apsvērumos, parāda, ka noteikti pārtikas produkti traukos, kas tiek pagatavoti uz olīvu pamata, kā sastāvdaļu iekļauj olīveļļu, attiecīgajā gadījumā – to, uz to attiecas konkrētā AĢN. Tādējādi Apelācijas padome, uzskatot, ka olīvu krēmi ir tā paša veida prece kā olīveļļa, kas tiek aizsargāta ar attiecīgo AĢN, nav pieļāvusi kļūdu vērtējumā.

46 Ar citiem prasītāja argumentiem nevar atspēkot šos secinājumus.

47 Saistībā ar to, ka *EUIPO* esot reģistrējis preču zīmes, kas ir ļoti līdzīgas attiecīgajai AĢN, ir jāatgādina, ka lēmumi, kas apelācijas padomēm ir jāpieņem saskaņā ar Regulu Nr. 40/94 attiecībā uz apzīmējuma kā preču zīmes reģistrāciju, tiek pieņemti, īstenojot saistošo kompetenci, nevis rīcības brīvību. Tādējādi, kā ir pamatoti norādījusi Apelācijas padome, apelācijas padomju lēmumu likumība ir jāizvērtē, pamatojoties tikai uz šo regulu, kā to ir interpretējusi Savienība tiesa, nevis pamatojoties uz apelāciju padomju agrāko lēmumpieņemšanas praksi (spriedums, 2007. gada 26. aprīlis, *Alcon*/ITSB, C-412/05 P, EU:C:2007:252, 65. punkts). Turklāt, ja pieņem, ka prasītājs ar saviem argumentiem faktiski norāda vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, ir jāatgādina, ka šī principa ievērošanai ir jābūt saskaņotai ar tiesiskuma principa ievērošanu. Turklāt tiesiskās noteiktības un labas pārvaldības iemeslu dēļ visu reģistrācijas pieteikumu izskatīšanai ir jābūt stingrai un pilnīgai un tai ir jānotiek katrā konkrētajā gadījumā (spriedums, 2011. gada 10. marts, *Agencja Wydawnicza Technopol*/ITSB, C-51/10 P, EU:C:2011:139, 75. un 77. punkts). Iepriekš minēto iemeslu dēļ Apelācijas padome nav pieļāvusi kļūdu vērtējumā. No tā izriet, ka prasītājs, lai apstrīdētu Apelāciju padomes apstrīdētājā lēmumā izdarīto secinājumu, nevar lietderīgi atsaukties uz agrākiem *EUIPO* lēmumiem (šajā ziņā skat.

spriedumu, 2012. gada 2. maijs, *Universal Display*/ITSB ("UniversalPHOLED"), T-435/11, nav publicēts, EU:T:2012:210, 39. punkts). Turklāt ir jāuzsver, ka prasītāja minētajos *EUIPO* lēmumos ir atsauces uz apzīmējumiem, kas atšķiras no šajā lietā iesaistītajiem apzīmējumiem.

48 Runājot par prasītāja argumentu, saskaņā ar kuru attiecīgajai AĢN neesot reputācijas, ja pieņem, ka šāds arguments Vispārējā tiesā būtu pieņemams, tas nav iedarbīgs, jo, kā norāda *EUIPO* savos rakstveida aktos, AĢN reputācija nav tās aizsardzības nosacījums.

49 Ievērojot visus šos apstākļus, otrais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par trešo pamatu attiecībā uz TRIPS līguma 15. panta pārkāpumu

50 Prasītājs norāda, ka apstrīdētā preču zīme atbilstot *TRIPS* līguma 15. pantā paredzētajiem nosacījumiem un attiecīgā AĢN – minētā līguma 22. pantā paredzētajiem nosacījumiem. Prasītājs uzskata, ka, tā kā abi reģistrācijas režīmi ir savstarpēji izslēdzoši, apstrīdētā preču zīme esot jāuzskata par iekļautu Savienības preču zīmju reģistrā.

51 *EUIPO*, ko atbalsta Itālijas Republika un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītāja argumentus.

52 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar Reglamenta 188. pantu lietas dalībnieki procesuālajos rakstos, kas iesniegti tiesvedībā Vispārējā tiesā, nevar mainīt Apelāciju padomē izskatītā strīda priekšmetu.

53 Kā pamatoti norāda *EUIPO* savos rakstveida aktos, prasītājs *EUIPO* instancēs nav izvirzījis *TRIPS* līguma 15. pantu, lasot kopsakarā ar šī līguma 22. pantu.

54 No tā izriet, ka trešais pamats ir jānoraida kā nepieņemams.

55 Tātad prasība ir jānoraida kopumā un nav vajadzības spriest par otrā prasījuma pieņemamību.

Par tiesāšanās izdevumiem

56 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.

57 Turklāt atbilstoši Reglamenta 138. panta 1. punktam dalībvalstis, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

58 Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tam ir jāpiespriež atlīdzināt *EUIPO* un personas, kas iestājusies lietā, tiesāšanās izdevumus saskaņā ar to prasījumiem.

59 Itālijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *Roberto Mengozzi* pats sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (*EUIPO*) un *Consorzio per la tutela dell'olio extravergine di oliva Toscano IGP* tiesāšanās izdevumus;

3) Itālijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Tomljenović Marcoulli Kornezov

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2017. gada 2. februārī.

[Paraksti]